

Ara toca guanyar

FERRAN MASCARELL

AVUI, 27/06/10

U: no sé si hi ha prou consciència que la del Constitucional és una contesa que en termes catalans només té una opció: guanyar-la. Guanyar-la suposa diverses coses: 1) Que el president Montilla i el cap de l'oposició, Artur Mas, responguin de manera compartida i clara que per raons nacionals i democràtiques no poden acceptar la sentència. 2) Que els líders dels diversos corrents ideològics –independentistes, sobiranistes o federalistes– entenguin que cap formulació seva serà creïble si l'Estatut és reduït a la mínima expressió sense oposició. 3) Que el Parlament actuï de manera immediata i contundent. 4) Que els líders cívics es mullin en actes unitaris. 5) Que el conjunt de la societat catalana es manifesti. 6) I que es tanqui la legislatura, que es convoquin eleccions al més aviat possible, i que quedi plantejada la propera legislatura, sense embuts, com la destinada a plantar cara al doble front que suposa la crisi econòmica i la crisi institucional.

Dos: Tot plegat ha de tenir una conseqüència espanyola i una de catalana. A nivell espanyol, els que han promogut aquesta campanya contra Catalunya i una idea plural d'Espanya han de veure que s'han creat un problema. La sentència, han d'entendre-ho, és un bumerang contra una concepció de l'Estat neocentralista, conservador i deslleial. La resposta catalana ha de fer evident que s'han passat de la ratlla, que han matat el pacte constituent de l'any 78, que el seu revisionisme cap a posicions preconstituents legitima una nova majoria de catalans que es veuen exclosos i fora d'Espanya.

Tres: A Catalunya, la resposta ha de permetre evidenciar que el catalanisme sap actuar amb una sola veu. No és la veu ni dels independentistes, sobiranistes o federalistes. És la veu dels catalans catalanistes que respecten la significació democràtica dels acords parlamentaris i del referèndum. És la veu del poble català que esmena els errors polítics en l'elaboració de l'Estatut. És la veu que reforça la continuïtat política del catalanisme i que sumada consolida la credibilitat del independentisme, el sobiranisme o el federalisme. És la veu del poble que, defensant l'Estatut, aprèn a construir una majoria social sòlida i vencedora.

QUATRE: Guanyar vol dir bufar junts i deixar de banda la retòrica poètica que tant ens plau. La batalla d'ara no és simbòlica. És concreta. És definida. Quan les batalles són precises, els catalans tenim tendència a amagar el cap sota l'ala i sovint a arrugar-nos. Els esglaons concrets sempre ens incomoden. Per això deia aquí mateix que construir una nació independent –sigui amb Estat propi o associada a un Estat plurinacional– implica aprendre a guanyar les batalles concretes, implica lluitar per aprendre a desconstruir l'Estat que ens complica la vida. Un cert catalanisme s'ha especialitzat a plantejar batalles simbòliques i oblida que les fites només s'aconsegueixen si es guanyen batalles diàries. El dret legítim dels catalans a l'autogovern ple, a la seva expressió nacional sense tuteles, només arribarà si es guanyen batalles com la del Constitucional.

CINC: La propera serà una legislatura de grans veritats en termes nacionals. Independentistes, sobiranistes, federalistes, fins i tot confederalistes, articularan el debat polític. Quedarà clar el fracàs d'una determinada manera d'entendre Espanya. Però també haurà de quedar

clara la capacitat de Catalunya de construir una majoria social guanyadora en la pugna amb l'Estat. A Catalunya li cal un projecte transversal realista i guanyador en les batalles parcials. Només així guanyarà.